

předložen k přezkoumání a ke schválení min. pro Slov., resp. min. vnitra a nebyl přizpůsoben změněným poměrům. Bezdůvodnost této námitky je patrna z toho, že podle zák. č. 11/1918 Sb. zůstaly veškeré dosavadní zák. a nař. v platnosti, při čemž výrazem nařízení sluší rozuměti i statuty, jež byly oprávněny podle zákonného zmocnění a se schválením příslušného státního činitele vydávati určité útvary územní samosprávy v území dnešního Slov. a Podk. Rusi (srov. Boh. A 11.559/34). Veškeré právní předpisy, zákonem č. 11/1918 Sb. recipované, platí ovšem pouze potud, pokud nejsou v rozporu s novými státoprávními poměry. Není však zákonného ustanovení, že by další platnost jejich byla odvislá od nového potvrzení příslušnými činiteli, jež bylo podmínkou jejich platného vzniku, ani od toho, že byly výslovně změněným poměrům přizpůsobeny. — — —

Č. 12.060.

Policija zbrojná: * Štatút býv. župy nitranskej zo dňa 23. októbra 1912 o držaní zbrane, schválený výnosom býv. uhor. min. vnútra zo dňa 12. júla 1913, nezakladá právneho nároku na vydanie zbrojného lístku ani osobám v smysle § 4 cit. štat. nezavadným a spoľahlivým.

(Nález zo dňa 5. októbra 1935 č. 18.450/35.)

V e c: Dr. Imrich Sz. v N. proti zemskému úradu v Bratislave o zbrojný lístok.

V ý r o k: S ť a ž n o s ť s a z a m i e t a p r e b e z d ô v o d n o s ť.

D ô v o d y: Napadnutým rozhodnutím zamietol žal. úrad v ceste inštančnej žiadosť sť-ľovú o vydanie zbrojného lístku na držanie revolveru s tým odôvodnením, že bezpečnostné pomery v okrese n.-ckom sú uspokojivé, telesná a majetková bezpečnosť sť-ľa nie je ohrozená a že sť-ľ vo svojom odvolaní neuviedol žiadne také zreteľu hodné dôvody, ktoré by mohli slúžiť za podklad zmeny prvostupňového výmeru.

O sťažnosti na toto rozhodnutie uvážil nss takto:

Podľa § 2 zák. o ss je nss povolaný rozhodovať o sťažnostiach, smerujúcich proti rozhodnutiam alebo opatreniam správnych úradov, tvrdí-li kto, že nimi bolo zasažené do jeho subj. práv. So zreteľom na toto zákonné ustanovenie je predpokladom úspešnej sťažnosti, aby konkrétnym rozhodnutím správneho úradu bolo porušené právo určitého subjektu, založené platným právnym predpisom. Je tedy zkúmať, zdali a pokiaľ je štát vo veci, o ktorú ide, svojimi orgánmi správnymi viazaný vôči štátnym občanom tak, že je možné hovoriť o subj. práve na určité rozhodnutie alebo určitý postup úradu.

Daný prípad treba posudzovať podľa štatútu býv. župy nitranskej o držaní zbrane zo dňa 23. októbra 1912, schváleného výn. býv. uh. min. vnútra zo dňa 12. júla 1913. Štatút tento stanoví v § 1, že k držaniu ľakejkoľvek strelnej zbrane je zapotrebi úradného povolenia, ktoré s účinnosťou na jeden kalendárny rok udeľuje v okresoch hlavný slúžny po slyšaní mienky obecného predstavenstva a po prípade príslušnej četnickej stanice. V ustanovení tomto nie sú uvedené žiadne podmienky, pri ichž splnení úrad uchádzaču povolenie k držaniu strelnej zbrane

udeliteľ musí, naopak je z tohoto ustanovenia zrejmé, že úrad pri udeľovaní tohoto povolenia rozhoduje podľa vlastného, vôči stranám neobmedzeného voľného uváženia, v ňomž zaiste má v prvej rade prijsť k platnosti ohľad na bezpečnostné záujmy štátne, ktoré sa kontrole strán vymykajú.

Že takto dlžno vykladať ustanovenie § 1 cit. štatútu, plyní jasne z predpisu § 3 odst. 5 tohoto štatútu, že hlavný slúžny není viazaný mienkou obecného predstavenstva a četníckej stanice, kde tedy a contrario je vyslovené, že ani jediná direktiva, ktorá úradu pri udeľovaní povolenia tohoto v smere pozitívnom je daná, není takého rázu, že by mohla voľné uváženie úradu nejakým omedziť.

Tomuto výkladu cit. ustanovenia nestoja však v ceste ani ostatné predpisy uvedeného štatútu. V § 2 vypočítavajú sa len osoby, ktoré povolenia takého nepotrebujú, v § 4 sú uvedené podmienky, za nichž uchádzač povolenie k držaniu zbrane obdržať môže, čo znamená tedy vymedzenie len vo smere negatívnom, že osoby, ktoré podmienkam týmto nevyhovujú, povolenie takéto obdržať nemajú —, nie však tiež pozitívny predpis, že osoby, u nichž podmienky tie sú dané, povolenie to obdržať musia, a konečne tiež § 5 obsahuje len výpočet osôb, ktoré zbrojný pas obdržať nesmú.

Pri tejto úprave udeľovacieho práva úradného nelzá konečne pre opačný výklad ničoho dovodzovať ani z ustanovenia § 13 cit. štatútu, ktorý pripúšťa proti odopreniu zbrojného pasu odvolanie k nadriadenej inštancii správnej. Z tohoto ustanovenia vyplýva len právo uchádzača domáhať sa toho, aby nadriadený úrad správny rozhodnutie úradu podriadeného prezkúmal, pri čomž ovšem ani tento nadriadený úrad není vôči strane viazaný žiadnymi zákonnými podmienkami, lež i na neho prechádza právo voľnej, žiadnymi podmienkami vôči strane neomezenej úvahy.

Z týchto vývodov sa tedy podáva, že na udelenie povolenia k držaniu zbrane podľa cit. štatútu strane právny nárok neprislúcha a že odoprením tohoto povolenia nemôže žiadne jej subj. právo byť porušené.

Č. 12.061.

Pojištění sociální: Povinnost zaměstnance odevzdati zaměstnavateli doklady, jichž je třeba k vyhotovení legitimace pojištěnce (vl. nař. č. 26/1930 Sb.).

(Nález ze dne 7. října 1935 č. 14.655/33.)

V ě c: Okresní nemocenská pojišťovna v Lipt. Sv. Mikuláši proti zemskému úřadu v Bratislavě o přešupěk zákona o sociálním pojištění.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Rozsudkem okr. úřadu v Ružomberku z 2. září 1932 byl Pavel D. uznán vinným přešupěkem § 260 lit. h) zák. č. 221/24 Sb., jehož se dopustil tím, že si v roce 1932 přešně několikere vyzvání okr. nemoc. pojišťovny nedal vyhotoviti průkaz pojištěnců.